

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

de tidligere sukkerlove kun kunne gives de bestående sukkerfabrikker og raffinaderier tilladelse til at fremstille sukker, medens en tilsvarende bestemmelse ikke findes i den nugældende sukkerlov. Baggrunden for den ændring, der blev foretaget i den nye sukkerlov på dette område, fremgår af den da afgivne betænkning. I betænkningen siges det bl. a., at handelsministeren, såfremt forholdene måtte ændre sig på en sådan måde, at en ny virksomhed vil kunne producere sukker lige så billigt som de bestående, og forholdene iøvrigt taler derfor, vil have mulighed for at meddele tilladelse til en ny virksomheds oprettelse; koncessionen for den nye virksomhed vil da blive udformet på en sådan måde, at virksomheden ikke vil få dækning for et større beløb pr. kg produceret sukker til produktionsomkostningerne og vederlag for investeret kapital end det beløb, som de bestående sukkerfabrikker oppebærer i medfør af deres koncession. Denne forudsætning, at den nye virksomhed skal producere sukkeret lige så billigt som de bestående, har endvidere fundet udtryk i de eksisterende sukkerfabrikkers 10-årige koncession, der bestemmer, at eventuelle nye virksomheder skal forpligtes på samme måde som de to eksisterende selskaber og ikke må stilles gunstigere end disse.

Det ærede medlem hr. Tholstrups spørgsmål tager sigte på den sukkerfabrik, som interesserede sukkerroedyrkere i Jylland ønsker oprettet, og jeg skal herom sige, således som det også er det ærede medlem bekendt, at denne sag har været gjort til genstand for overvejelser og forhandlinger med rigsdagens sukkerudvalg og med ministeriet, og jeg skal derfor ikke på nuværende tidspunkt — stedet er jo heller ikke til det her — komme nærmere ind på disse forhandlinger, også fordi man på grundlag af de oplysninger, der allerede er indhentet, vil foretage en yderligere undersøgelse af materialet og drøfte det med det jyske fællesudvalg, som iøvrigt har fået materialet til gennemsyn, således at hele sagen kan blive oplyst på den allerbedste måde.

Til slut kan jeg sige, at forsåvidt en ny virksomhed vil kunne producere sukker lige så billigt som de bestående og forholdene iøvrigt taler derfor — jeg tænker bl. a. på afsætningsforholdene —, vil mulighederne for oprettelsen af en ny sukkerfabrik være tilstede.

Tholstrup: Den højtærede handelsminister sagde, at nye virksomheder kunne ikke få

lettere adgang til at forrente den investering, der må sættes ind i en sådan virksomhed. Men det er jo forudsætningen for at kunne begynde en sådan virksomhed, at man kan få den hurtigere afskrevet, således at den kan komme ned på niveau med de gamle fabrikker, som er bygget langt billigere, og som i en lang beskyttelsesperiode gennem beskyttelsen, gennem skatteyderne, har kunnet nedskrive deres virksomheder. Derfor må det være muligt for en ny fabrik at benytte den fortjeneste, den kan hjemtage i fremmed valuta, til nedskrivning af fabrikken, i hvert fald indtil den er nede på samme niveau som de andre. Det samme bør selvfølgelig også indrømmes de bestående sukkerfabrikker; hvis det nuværende selskab ønsker at bygge et par fabrikker i Jylland, bør de naturligvis også have lov til at skrive dem ned over fortjenesten, så de kommer ned på samme niveau, og jeg vil gerne høre ministerens mening om det spørgsmål.

Ministeren for handel, industri og søfart (Weikop): Jeg må i så henseende henholde mig til sukkerlovens bestemmelser, således som den er vedtaget af rigsdagen, og til den koncession, der er udfærdiget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Viggo Starcke* til ministeren for handel, industri og søfart.

I handelsaftaler med andre lande er visse kontingenter fastlagt efter forhandling og aftale.

Vil ministeren oplyse, om det er rigtigt, at der nu administrativt gennem direktoratet for vareforsyning er indført en opdeling af disse kontingenter, uden at dette i forvejen under forhandlingerne er blevet nævnt overfor det land, der er den anden part i aftalen?

Viggo Starcke: I handelsaftaler med andre lande er visse kontingenter fastlagt efter forudgående forhandling og aftale. Hvad jeg har at sige, drejer sig om et principspørgsmål og ikke om det enkelte foreliggende eksempel. Men det ligger sådan, at i handelsaftalen mellem Østrig og Danmark er der fastlagt forskellige kontingenter, f. eks. et kontingent på 100 000 kr. til import af påhængsmotorer til cykler, og andre kontingenter, omfattende bl. a. motorcykler, konfektion, tekstil, trikotage, herreskjorter. Et importberettiget firma, som den 7. maj har indsendt en ansøgning til direktoratet for vareforsyning om im-